

Сьогодні — День Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. Ось уже 66 років Радянські Збройні Сили непорушно стоять на партії соціалістичної Батьківщини, її державних інтересів, захищають мирну творчу працю радянського народу. В горнілі революції закладались славі традиції армії і флоту, примножувались на полях громадянської війни. Під керівництвом Комуністичної партії, при підтримці всього радянського народу наші Збройні Сили в роки Великої Вітчизняної війни в жорстоких битвах перемогли німецький фашизм, відстояли свободу і незалежність Батьківщини.

(Матеріали, присвячені 66-й річниці Радянських Збройних Сил, публікуються на 3-й стор.)

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 23 лютого 1984 року

№ 24 (3375).

Ціна 2 коп.

3 дозволу адміністрації

Дещо про стиль роботи комсомольських активістів кіровоградського заводу «Червоний Жовтень» в плані зміцнення дисципліни

З секретарем комсомольської організації підприємства Олександром Вороновим ми зустрілися перед початком першої зміни.

— Кількість співпрацівників у нашій комсомольській організації порівняно невелика — всього 18 чоловік, — розповідає Олександр. Від начальників цехів парікань на роботу комсомольців немає. Та все ж трапляються порушення трудової дисципліни.

— І яку боротьбу веде-те з порушниками? — запитую.

— На вітрину поста «КП» вносимо, роз'яснювальну роботу проводимо, — не зовсім упевнено од-казав О. Воронов.

— А скільки ж рейдів-перевірок за останні пі-року провели?

— Здається, один... Зате ми часто проводимо рейди з інших питань, — і Олександр почав розповідати про проведення заводським дозорцями перевірок по економії нафтопродуктів, електроенергії, сировини тощо...

— Зміна вахтерів на контрольно-пропускному пункті проводиться від пів на восьму до восьмої, — продовжив Олександр. — Тобто тоді, коли перша зміна починається. Отож усіх, хто запізнюється, взяти на олівець просто неможливо. Не проводити ж кожного дня рейди...

Через п'ять хвилин після початку зміни на порозі прохідної з'явився Олександр Висоцький — робітник із механічної дільниці.

— Автобуса довелося довго чекати, тому й затримався, — відказав.

Зварник все тієї ж механічної дільниці Микола Кошнін своє п'ятнадцятихвилинне запізнення пояс-няв просто — адміністра-ція заводу буцімто дозво-лила йому — приходити на півгодини пізніше.

Ще простіше («Простали, от і все!») пояснили спо-ру затримку молоді робітники ліварної дільниці. Вячес-лав Потапов та комсомо-лець Сергій Кобзар.

І, нарешті, о восьмій годині на порозі прохідної з'явився сімнадцятирічний

робітник дільниці розклад-них ліжок Віталій Пуйлов.

— Хронічний прогуль-ник, — коротко охаракте-ризував його Олександр Воронов.

— Розраховуватися при-йшов... — Віталій сумно посмінувся.

Старший майстер діль-ниці розкладних ліжок Сергій Федорович Хайчен-ко не приховував свого незадоволення:

— Скільки ж з цим Пуй-ловим уже розмовляв, скільки переконував! Па-м'ятаю, прогуляв він пер-ший раз — у таблиці це не зафіксував. Думав: випад-ковість, опам'ятається хлопця, візьметься за роз-зум. Та де там!

І Сергій Федорович ки-нувся підписувати заяву про звільнення з роботи В. Пуйлова.

— А за допомогою до комсомольських активістів звертались? Досвідченого наставника за хлопцем за-кріплювали? — запитали ми.

— А про це ми якось, не подумали, — дещо роз-губився старший майстер.

Вразила байдужість до подальшої долі молодого робітника. Так, саме бай-дужість, бо пізніше у від-ділі кадрів з'ясувалося, що Віталія на роботу прийня-ли незаконно: не було на-правлення з райвідділу внутрішніх справ (як для неповнолітнього, що немає професійно-технічної осві-ти).

Ні як не виправдовуючи поведінки В. Пуйлова, ми хотіли б усе ж, щоб комсо-мольські активісти підпри-ємства допомогли хлопця-ві, а С. Ф. Хайченко за-кріпив за ним досвідчено-го наставника.

Разом з Олександром Вороновим, членом поста «Комсомольського про-жектора» Людмилою По-корською, а також В. П. Поцкайлом, який зали-шився за начальника діль-ниці, ми вирішили переві-рити наявність робітників механічної дільниці. На-слідки підрахунків просто вражали: на робочих міс-цях були відсутні 19 (!) із 40 (згідно таблиці) чо-ловік. В. П. Поцкайло ли-ше руками розвів.

УВАГА! ТРИВАЄ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД ГРОМАДСЬКОГО ШТАБУ «РОБОЧІЙ ХВИЛИНИ — СУВОРИЙ ЛІК»

Звичайно, про наслідки всього побаченого і почу-того у цей день ми повідо-мили директору заводу Г. А. Прищепу. Він пообі-цяв взяти заходів до тих робітників, що запізнюва-лись, розібратися зі справою Віталія Пуйлова, подбати про перенесення на інший час зміни вахтерів прохід-ної. А от про відсутність на механічній дільниці значної кількості робітни-ків директор здивувався.

— Начальник відділу кадрів Раїса Таран пода-ла мені вранці таблиць, де було вказано, що на робо-ту прийшло 37 чоловік. Можливо, ще раз треба перевірити.

Найкраще тут, вважає-мо, слід було б директору уточнити в плановому відділі, яких збитків за-знає підприємство через вкрай низьку трудову дис-ципліну.

Не на висоті виявились і комсомольські активісти заводу, яким варто було б перебудувати свою діяль-ність. Насамперед навести порядок у внутрішній роботі, поставити всіх на комсомольський облік. На-лежну увагу приділяти не-співковій молоді, яка чо-мусь випала з поля зору секретаря. Рішуче взятися за викорінення фактів прогулів, запізнення. Повес-ти цілеспрямовану роботу по впровадженню в прак-тику як колективної, так і особистої відповідальності. Викриваючи і висвітлю-ючи, пост «Комсомольсь-кого прожектора» повинен створити атмосферу нестер-пимості навколо поруши-ків. Отже, не на словах, а на ділі підійти до вирішен-ня питань зміцнення тру-дової дисципліни. А адмі-ністрації заводу — допо-могти їм у цьому.

В. ДРЮБАТЬКО, заступник начальника обласного штабу «КП»;

О. РУДЕНКО, інструктор Ленінсько-го райкому комсомо-лу;

А. БЕЗТАКА, спецкор «Молодого комуніста».

ДІЄВІСТЬ

«ТАКА ДІЛОВА ОБСТАНОВКА...»

У відповідь на публікацію під таким заголовком («Молодий комуніст» від 10 грудня 1983 року) Новгородківський райком ЛКСМУ повідомив громадсь-кому штабу «Робочій хвилині — суворий лік»: критичні зауваження, висловлені у виступі газети, роз-глянуто на засіданні районного штабу «КП». Началь-нику штабу С. Богомолу вказано на недоліки в робо-ті. Штаб «КП»-товб'язав секретаря комсомольсь-кої організації райлісгоспхімії В. Мішуровського вжити дієвих заходів по поліпшенню діяльності ком-сомольських дозорців у цій організації.

На виступ газети відповів також Новгородківський райком Компартії України. Причини недоліків, про-яві йшлося в публікації, обговорено на нараді апар-ату райкому комсомолу. Критику визнано справедли-вою, вжито заходів щодо підвищення дієвості в роботі працівників райкому комсомолу. Їх відпові-дальності за стан справ у первинних комсомольських організаціях.

Штаб «КП» райлісгоспхімії провів рейд-перевірку використання паливно-мастильних матеріалів в ор-ганізації. Підсумки рейду обговорено на засіданні шта-бу. У плані роботи районних «ярожекторів», роз-робленому на 1984 рік, такі перевірки передбачається проводити систематично.

У бесіді, проведеній у райкомі партії, першому секретареві райкому комсомолу С. Богомолу вка-зано на послаблення організаційської роботи та контролю за діяльністю первинних комсомольських організацій, штабів «Комсомольського прожектора».

ДОСВІД

МОЛОДІЖНІ ВЕЛИКОВАГОВІ

За підсумками 1983 ро-ку комсомольсько-моло-діжна колони, яку очолює комуніст М. П. Гаврилен-ко, зайняла перше місце по цеху експлуатації По-мінянського локомотив-ного депо. 13 локомотив-них бригад провели 648 великовагових поїздів (при плані 400), перевезли додатково до норми 457 тисяч тонн народногоспо-дарських вантажів. За ра-хунок застосування пере-дових методів праці і вмі-лого водіння поїздів зeko-номлено 286649 кіловат-годин електроенергії.

У складі колони Гаври-ленка, крім досвідчених, чотири молодих комуністи і сім комсомольців. Саме вони — передовики ви-робництва, ударники ко-муністичної праці — зада-ють тон у змаганні за звання кращої локомотив-ної бригади у своїй коло-ні. Молоді залізничники добре розуміють «секрет» швидких кілометрів. Зда-валося б, усе просто: чим швидше ведеш свій локо-мотив, тим кращі показни-ки роботи. Та це погляд неспеціаліста. Швидкість — не завжди добрий по-радирик. І спеціальні швид-костемірні стрічки відразу виявляють щонайменше перевищення допустимої швидкості, неправильне користування автогальма-ми чи перевитрату елек-троенергії. Для того, щоб дотримуватися норм ек-сплуатації поїздів, потрі-бен не тільки досвід, а й особиста сумлінність і дисциплінованість. У хлоп-ців Гавриленка протягом останніх років не було жодного порушення тру-дової і технологічної дис-ципліни. А вправності і кваліфікованості під час рейсів завжди приділяєть-ся належна увага.

Тож нині члени моло-діжної колони енергійно працюють над реалізацією зобов'язань. Лише в січні машиністи локомотивів ко-муністи М. П. Гавриленко і М. І. Манженко провели по сім великовагових по-їздів і перевезли понад заплановану відповідно 5719 та 4190 тонн вантажів. Мо-лодий машиніст Олек-сандр Загоруйко, беручи приклад із старших, про-вів 5 великовагових поїз-дів і додатково перевіз 3319 тонн вантажів.

О. КОРНИЦЬКИЙ, Добровеличківський район.

ВИБОРИ до Верховної Ради СРСР

Вони — молоді господарі

В агітпункті виборчої дільниці № 95/811 по виборах до Верховної Ради СРСР, яка міститься в Листопадівській сільській бібліотеці, у ці дні дуже людно. Тут трудівники села збираються, щоб взяти участь у черговій бесіді, яку проводять агітатори, послухати лекцію, ознайомитися зі свіжою кореспонденцією; можуть просто зустрітися з односельцями, обговорити останні події, висловити власну думку.

Напружено працюють агітатори. Вже уточнено списки виборців, з яких одинадцять чоловік вперше візьмуть участь у виборах. Всі вони недавно почали працювати у місцевому колгоспі «Комуніст». Серед них — Василь Тимошенко, який ще перед службою в армії закінчив курси шоферів. Нині він працює на перевезенні будівельних матеріалів, інших вантажів, і працює вміло. На шофера виявився і Сергій Тимошенко, а Василь Дерев'янюк, який після курсів трактористів працював механізатором, потім за порадою керівництва колгоспу пішов навчатися до зоотехнікуму.

ЇХ ОБ'ЄДНУЮТЬ ШАХИ

Село Орлово невеличке і знаходиться далеко від центральної садиби колгоспу імені Будьонного, але це не заважає тутешнім мешканцям жити цікаво і змістовно. Багато їх об'єднує шаховий клуб, який недавно створено. Більшість його членів — молодь.

Чимало хороших можна розповісти про комсомолок Галину Процько, Аллу Вітчаренко та про інших. Вони беруть участь у художній самодіяльності. До дня виборів готують цікаву концертну програму. В цьому їм допомагають директор сільського будинку культури Д. Д. Балінський, голова дільничної виборчої комісії директор Листопадівської восьмирічної школи, член КПРС В. В. Вовк, заступник голови колгоспу по роботі з молоддю М. А. Федорова, яка й сама є активним учасником художньої самодіяльності. Останнім часом у Листопадовому добре працюють гуртки аматорів; мабуть, найбільшої похвали заслуговує хорівий колектив, у складі якого більше 40 чоловік. У день виборів він теж виступить перед виборцями.

У приміщенні агітпункту є також стіл довідок, куточок молодого виборця, необхідна література.

— Незабаром вибори до Верховної Ради СРСР, — сказав у розмові зі мною Сергій Дорошенко. — Як і мої ровесники, я голосуватиму вперше. Це право нам дала Конституція нашої країни. У дні, що передують виборам, я не раз замислювався над життям своїм і своїх товаришів. Ми маємо все — і цікаву, добре оплачувану роботу і змогу вчитися, ми маємо де й відпочити. Ми впевнені у своєму завтрашньому дні. Чи можуть похвалитися тим же наші ровесники у країнах капіталу? Ні, не можуть!

Так, радянські люди знають, що вони — творці і господарі всіх багатств рідної країни. Наприклад, комсомольцю Сергію Дорошенку колгосп надав можливість вчитися, оволодіти професією, яка йому до душі.

В. АНДРІЙЧЕНКО.

Новомиргородський район.

Днями в Орловському шаховому клубі відбувся турнір на першість Покотилівської десятирічки.

Найбільшу кількість очок набрав восьмикласник Анатолій Павленко. Друге і третє місця поділили Сергій Коваль і Володимир Донцов.

Н. ГОНЧАРУК.

Новоархангельський район.

Допомагає семінар

Якось на одному з перших занять школи комсомольської політосвіти комсомольці нашої бібліотеки поставили таке запитання: заради чого вчитися? На мою думку, воно не таке вже й наївне, аби залишитися без відповіді. Отож: заради чого треба вчитися в комсомольській політшколі?

На грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС було підкреслено, що успіхи всіх галузей нашого народного господарства будуть багато в чому залежати від мобілізованості мас, ставлення людей до дорученої справи, дальшого розвитку соціалістичного змагання.

Ці питання й лягли в основу заняття «Формування в радянській молоді відданості справі партії, справі комунізму» теоретичного семінару для комсомольців і молоді «Соціалістичний спосіб життя і молоді», очолюваного комуністом, завідувачкою бібліотекою-філіалом № 4 В. Д. Харченко. Заступник пропагандиста Л. М. Урбіна у своєму виступі на цьому занятті розповіла про те, які завдання було поставлено перед тру-

дями країни на грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС. Вона підкреслила, що основою всіх наших досягнень є постійне підвищення продуктивності праці кожної радянської людини і, зокрема, молоді, творче ставлення і зацікавленість у виконанні дорученого. Активну участь в обговоренні питання взяли комсомолки Ольга Скляниченко, Людмила Лаврентьева, Наталія Грушевська, Любова Петренко.

Йшлося про риси характеру, в яких виявляються кращі морально-політичні якості радянських людей: радянський патріотизм, соціалістичний оптимізм, вірність комуністичним ідеалам, відданість справі комунізму; про те, в чому полягає активна життєва позиція кожної молодої людини нашого суспільства. В основу вивчення теми ввійшли праці Ф. Енгельса «Принципи комунізму», В. І. Леніна «Завдання Спілок молоді» та «Про значення воєнного матеріалізму», Програма КПРС, матеріали XXVI з'їзду КПРС, Пленумів ЦК КПРС, постанови партії та уряду.

Багато питань торкнулися в своїх виступах учасники заняття. Розповідали про те, як виконує поставлені партією завдання молодь нашого краю. А потім якось ніби сама собою розмова перейшла на життя бібліотеки, на практичні справи самих її комсомольців. Так вони самі знайшли вичерпну відповідь на оте запитання: для чого вчатися. Переконалися, що вчатися для того, аби знати і використовувати здобуті знання на практиці.

Це було вже п'яте заняття з курсу «Соціалістичний спосіб життя і молоді». Навчаються в цьому семінарі 12 комсомолок, котрі мають середню спеціальну освіту. Всім їм набуті тут теоретичні знання вже згодилися. Вони плідно використовують їх у повсякденній пропаганді радянської книги. Але чи тільки цим обмежується користь від занять? Самі комсомолки кажуть: ні! Семінар допоміг їм також краще зрозуміти себе, ще більше полюбити рідну Вітчизну.

Двадцять вісім комсомолок із вищою освітою навчається в університеті су-

Тисячлова до політзаняття

спільних знань, що діє при бібліотеці. Його очолює комуніст, досвідчений пропагандист Т. О. Недзківська. Курс «В. І. Ленін про літературу і мистецтво», який тут вивчається, теж тісно пов'язаний із практикою роботи слухачів університету. Набуті знання вони використовують в індивідуальному керівництві читанням, в масовій пропаганді книги, лекційній пропаганді.

В. КОЗЛОВА,
секретар партійної організації обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

Від редакції. Гублюючи листа В. П. Козлової, ми сподіваємося, що до розмови про ефективність вивчення кожної теми, про ефективність кожного заняття зокрема підключаються інші наші читачі — слухачі шкіл, пропагандисти, комсомольські й партійні працівники, журналісти області. Підключається з тим, щоб розповісти про здобутки комсомольських політичних, а також проблеми й резерви у системі комсомольського політнавчання.

ХОЧ ЛИСТА І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

ЯК ПРАЦЮЮТЬ КЛУБИ

На скаргу молоді села Злишки надіслав редакції відповідь завідувач відділом культури Маловісківського райвиконкому В. З. Туз.

«Факти, викладені у листі молоді, підтвердились. У Злишському сільському будинку культури за два місяці не відбулося жодного вечора відпочинку для молоді через те, що керівник та учасники вокально-інструментального ансамблю — студенти, які навчаються на стаціонарі у вузах. Нині вечори відпочинку проводяться щосуботи.

На засіданні ради відділу культури директора Злишського СБК І. К. Пахомова суворо попереджено. Тому вказано на

серйозні недоліки в роботі з молоддю».

У відповідь на лист Юрія Грузина, Івана Ляшенка, Василя Власенка та інших хлопців і дівчат з с. Диківки надіслав відповідь завідувач Злишським райвідділом культури А. Штанюк. Він визнав, що справді для молоді села не організовано елементарного дозвілля. Правда, протягом останніх трьох місяців у клубі пройшли огляд художньої самодіяльності і поворічне свято, однак в їх підготовці взяли участь лише працівники контори місцевого колгоспу «Дружба» і вчителі школи.

У лютому райвідділ культури направляє в Диківку нового директора з

числа випускників Олександрійського культурно-освітнього училища. Для клубу на кошти колгоспу закуплено новий комплект для духового оркестру. Спеціалісти — культпрацівники, які прибудуть на роботу в Диківку, будуть забезпечені житлом.

Про те, що факти, викладені у скарзі пенсіонерів села Мошене, не підтвердились, повідомили редакцію інспектор відділу культури Гайворонського райвиконкому Т. Малюховська та другий секретар райкому комсомолу В. Пилипшин, які перевірили роботу Мошенського будинку культури в присутності голови виконкому Мошенської сільради Д. Бойка, голови соціально-культурної комісії при

сільській Раді Г. Гречанинок, секретаря комсомольської організації колгоспу О. Бондаренка. Зокрема, у листі говориться:

«При Мошенському будинку культури працюють гуртки художньої самодіяльності, драматичний, хоровий, духовий, художнього читання, танцювальний та інші. Заняття в них проводяться щодня, крім понеділка. Наприклад, драматичний гурток відвідує 20 чоловік. Торік гуртківців 26 разів виступали на сільських сценах району. З їхньою творчістю ознайомилося близько 5 тисяч чоловік. Колектив не раз перемігав у районних оглядах-конкурсах на кращі постановки одноактних п'єс. Став переможцем в 1983 році. Взяв участь у зональному огляді, де показав виставу «Мій син».

фоторепортаж

ТУТ БУДЕ ЗАТИШНО МУЗАМ

«Ножень, хто вивчає науки, хто заходить сюди, не грунай дверима і не тупи ногами...» — це неприємне зауваження стало стереотипом стрічки своєї читачів бібліотеки ХХ століття. Цей же напис зустрічає і відвідувачів обласної бібліотеки імені О. Бойченка, що днями змінила свою адресу. Тепер вона розмістилася по вулиці Денабрівській, 6/5 в приміщенні, що є історичним пам'ятником ХІХ століття.

Стіни цієї оригінальної будівлі звисли до шелесту сторінок книг, до обстановки робочої тиші і зосередженості. Вісімдесят шість років тому тут була створена перша губернська бібліотека, фонд якої становив усього дві з половиною тисячі книг. Сьогодні обласна бібліотека для юнацтва має близько 80 тисяч книг, 150 найменувань газет і журналів, більше тисячі грамплатівок, багату фільмотеку, 9 тисяч юнаків і дівчат спромогли обслуговувати вона зараз, а в читальних залах одночасно може працювати 200 читачів.

Більше року тривали ремонтні і реставраційні роботи. Будівельники з РБУ-3

намагалися зберегти стиль приміщення, відновити ліпну, підбрати кольори, які б створювали спокійну, затишну і головне — творчу обстановку. Ножень, хто зайдє до будинку на роз'влиць Леніна і Денабрівців відчусь, що їм це удалося. У цьому храмі знань прийнятно буде поселитися музам, творчі працівники будуть читачами. Хороші побутові умови створено і працівникам бібліотеки.

НА ЗНИМАХ: тут розташовувалась обласна бібліотека для юнацтва імені О. Бойченка; одними з перших відвідувачів стали у день новосілля бібліотеки дев'ятикласники СШ № 23 Сергій Живицький та Олег Шангін; такий вигляд має читальний зал бібліотеки; штат бібліотеки переважно жіночий, тож у пільну годину поручарів-практикантів ПТУ обслуговувати муз можна створити їм гарний настрій, зробивши модну зачіску — у побутовій кімнаті для цього створено всі умови; у бібліотеці чимало затишних куточків, де можна залишитися один на один з книгою.

Л. ЯРМОЛЕНКО.
Фото В. ГРИБА.

Зірниці

КЛУБ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

ГЕРОІВ НАШИХ ІМЕНА

ЗРІДНИЛА ВИСОТА

Директор автобазистресту «Кіровоградськбуд» Микола Юхимович Єрещенко збирається на урок мужності. До Дня Перемоги залишалося трохи більше двох тижнів. І він, колишній старшина роти 73-ї гагардської стрілецької дивізії, постійно отримував запрошення виступати перед школярами, молодими робітниками, військами гарнізону.

Про що він розкаже сьогодні десятикласникам СШ № 4? Спочатку, мабуть, про бої на молдавській землі. Тоді про те, що на берегах річки Дністер його рота відбивала за день по п'ять—шість атак гітлерівців. Біля села Гура-Бикулуй бій, здається, був найбільш жорсткий. На наші позиції ворожі піхотинці пішли в останню контратаку. На правому фланзі їх стримував вогонь кулеметника. І раптом він змовк. Єрещенко біжить туди, а кулеметник уже убитий. Фашисти за кілька метрів від окопів. Микола лягає поряд з убитим товаришем і починає косити озвірілих фашистів. І вони не про-йшли...

Микола Юхимович, склавши в папку фронтні фотографії, переглядає щойно отриману пошту. Бере в руки свіжий номер «Правди» і одразу натрапляє на замітку під заголовком «Це було в Белграді». І автор — учитель історії із села Ахсі Наманганської області Х. Абдуллаєв: «Шістнадцятирічним хлопцем добровільно пішов я на фронт. Пройшов з боями Україну, Молдавію, брав участь у визволенні Румунії, Болгарії, Югославії. В Белграді билися з ворогом за кожний будинок. Пам'ятаю, на четвертий день битви наша рота знаходилась у зруйнованому приміщенні школи. Рано-вранці одержали наказ почати наступ на черговий квартал міста. Вулицю безупинно прочищували чергами фашистські кулемети. В атаці я був тяжко поранений. Коли упав, старшина Єрещенко, теж поранений, підняв мене і заніс у підвал будинку...»

Микола Юхимович вражений: — Та це ж він, Хасан. Живий! І одразу їде в центр міста, щоб зв'язатися по телефону з Туракурганським районом, з Ахсі, з Хасаном Абдуллаєвим, бойовим побратимом.

Водій повільно веде автомашину вулицями міста Кіровограда, а перед очима Єрещенка — Белград. Всього у полум'ї...

...Вони біжать разом із Хасаном до будинку, з вікон якого б'ють фашистські кулемети. Залегли. І знову ривок. Нараз щось гаряче і гостре впалося в тіло старшини. Він гадас. Але тут же підводиться — с це сили, рана не смертельна. А де ж Хасан? Той лежить на бруст-

вері, скопившись руками за ногу. Єрещенко вже в безпечному місці, а Хасан у зоні обстрілу. Як же врятувати Абдуллаєва? Старшина кидається до зруйнованого будинку. Через кілька хвилин знову з'являється — тягне за собою матрац і якусь мотузку. Але він і сам поранений. І всюди кулеметний заслін. Прив'язав Абдуллаєва до матраца і поповз до руйн. Затягнув у підвал школи пораненого Хасана. Скинув із себе гімнастерку. Перев'язав йому рану. Аж після цього зробив перев'язку і собі. Та й одразу до пройми в стіні. На вулиці вже з'явилися самохідки. На одну з них Єрещенко кидає гранату і біжить до Хасана, щоб залишити йому свою баклагу з водою. Абдуллаєв крізь стогін, промовляє: — Залиш мені одну гранату. Я не дамся їм живим. А ти йди, товаришу старшина. Помстися за мене.

На розмірковування часу немає. Бо там, за стіною бій ведуть солдати його роти. Але шлях їм перетнули самохідки. Єрещенко кидає гранату, вибігає на вулицю.

У цю мить з будинку почулась автоматна черга. І вибух. Все одразу там стихло. А тут, на вулиці, справжнє пекло.

Рота захопила квартал, пішла знов у атаку...

І ось через тридцять п'ять років після того бою... Яка радість. Завжди зрівноважений, з виду спокійний Микола Юхимович бере телефонну трубку. А рука злегка тремтить. Він чує голос Абдуллаєва:

— Брате мій!.. Яка це радість — ти живий!.. Дорогий мій старшина, спасибі тобі, що ти живий у тому пеклі! А я думав...

— І я теж... У травні вони зустрілися. А потім ще і ще були зустрічі — в Узбекистані і Кіровограді. Хасан Абдуллаєв повернувся додому інвалідом першої групи, але закінчив педагогічний інститут, став учителем історії.

У Туракурганському відкрити будинок-музей слави. На одному зі стендів тут виставлено два портрети — гвардії сержанта у відставці узбека Х. Ю. Абдуллаєва і гвардії майора у відставці Героя Радянського Союзу українця М. Ю. Єрещенка.

Йде сьогодні на урок мужності учитель Хасан Юлдашев. Перше його слово про свого рятівника з України. Виступає перед допризовниками комуніст Микола Юхимович Єрещенко. Перше слово — про свого друга з Узбекистану, з яким майже вісім місяців був в одному окопі і пліч-о-пліч ішов у наступ на ворога. То — незабутнє. Вікопомне.

М. ВІНЦЕВИЙ.

СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИНІ

З високими показниками в бойовій і політичній підготовці зустрічають 66-у річницю Радянських Збройних Сил війни Кіровоградського гарнізону. Вони невинно вдосконалюють бойову майстерність і вичучку.

Напередодні сьогоднішнього свята наш фотокореспондент В. Гриб побував в одному з підрозділів гарнізону. Один із офіцерів Сергій Чепіга представляв йому кращих з кращих.

Перше знайомство — з відмінником бойової і політичної підготовки І. Ельбертом. Він — член комітету комсомолу, спортсмен-розрядник, відзначається високою дисциплінованістю. Через

кілька годин він мав заступити в караул. Ретельна підготовка почалась завчасно.

Лейтенант Олексій Кот-

ков після стрілецької підготовки покликав молодих воїнів у лінгвістичну кімнату. Відбулась розмова про Корсунь - Шевченківську

битву, 40-річчя якої відзначається в ці дні.

А в інших підрозділах тривали спортивні змагання з багатоборства ГПО, аматори готувалися до святкового концерту, на якому будуть присутні колишні фронтовики, учні підшефної школи.

Старший лейтенант Сергій Чепіга бесідував з молодими агітаторами. Вони мали зустрітися з воїнами, котрі 4 березня віддадут свої голоси за кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР.

На замітку: молоді воїни готувалися заступити в караул (на передньому плані — Ілля ЕЛЬБЕРТ); в години дозвілля тривав шаховий турнір — зліва на право: рядовий Василь ТЕЛЕЖНИКОВ, лейтенант Олексій КОТКОВ, рядовий Віктор ТОЛКАЧОВ та Василь ПРОПОДІЄВ.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

Добрі традиції

Рада кімнати бойової слави Кіровоградської восьмирічної школи № 7 (керівник О. Є. Сафатіна) очолила групу пошуковців, які включилися в операцію «Згадаймо всіх по-іменню».

У всіх класах тривало змагання за право бути включеним до списку тих, хто перед днем народження Радянської Армії поїде до шефів у військову частину. Це право може здобути тільки один із кожної п'ятірки кращих учнів школи, який добре вчиться, бере участь у громадській роботі, активно займається спортом. Серед

«щасливчиків» уже Слава Кравцов з 4 «А», Віта Мазурова і Костя Загірець з 4 «Б», Оксана Кузьміна та Валерій Різніченко з 3 «А» класів, а також члени ради кімнати бойової слави.

До шефів учні поїхали не тільки з рапортами про свої успіхи в навчанні і суспільно корисній праці, а й з піснями. У військовому підрозділі школярі ознайомилися з життям воїнів.

Учні запросили своїх шефів підвідати їхню школу на День Перемоги — 9 Травня. Разом вони підуть на меморіальне кладовище, де височить обеліск Невідомому солдату. Покинуть війни і гірлянди, проведуть лінійку Слави.

Д. ЧИБІСОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

З ІСТОРІЇ ПІСНИ

Червоноармійський гімн

Найменш 1920 року. Молода Червона Армія в суверенних боях проти контрреволюції самовіддано захищала завоювання Великого Жовтня, Країну Рад.

«До зброї, товариші!» — з такими словами звертається Центральний Комітет партії до народу. Близько восьми тисяч комуністів і понад дві тисячі комсомольців поповнюють лави Червоної Армії. Молода Радянська держава нидас всі сили для боротьби з «чорним бароном». Одним з проявів патріотичного піднесення і відгукую на заклик партії став поєзд новий бойовий гімн-марш «Красная армия всех сильней».

Мужний, бадьорий, життєствердний червоноармійський гімн, створений за завданням Політичного управління Київського військового округу, закріпився по всіх фронтах, закликаючи до боротьби, зміцнюючи, гуртуючи й гартуючи лави червоноармійців, знищуючи ненависного ворога гнівом незабутніх рядків:

Белая армия, черная барон
Снова готовят нам
Царский трон,
Но от тайги до
Британских морей
Красная армия всех
Сильней.

Молодий київський літератор Павло Григорович Григор'єв (1895—1961) був відомим автором п'єс-одноактників, ськетів, конференцій, інтермедій, частіше, сатиричних куплетів... В 1920 році він створив кілька текстів бойових пісень. Одним з кращих його творів у цьому жанрі і був вірш «Красная Армия всех сильней», покладений на музику Самуїлом Яковичем Покрассом (1897—1939) — старшим братом відомих композиторів Дмитра й Данила, блискучим естрадним піаністом, композитором-піаністом.

Першими виконавцями пісні були воїни Київського гарнізону, а невдовзі розлетілась вона по всіх фронтах: «форсувала» Сиваш, «штурмувала» Турецький вал, «визволяла» Крим і Далекі Схід, втілюючи впевненість у могутності й непереможності Червоної Армії.

І суворий маршовий ритм та окремі інтонації нагадують знамениту «Варшавянку».

Дуже подобалась ця пісня В. І. Леніну та Н. К.

Крупській, які часто слухали її у виносній червоноармійській Кремля. Великого значення надавав і ліричній змістові приспіву, який подобався «інтернаціоналістам», закликав іти у вирішальний бій:

Так пусть же Красная
Сжимает властью
Свой штык мозолистой
рукой,
И все долины мы
Неудержимо
Идем в последний
смертный бой!

У травні 1923 року на демонстрації в Петрограді проти ультиматуму Керзона разом з багатьма іншими революційними піснями звучала й «Красная Армия всех сильней».

Минули роки. Закінчилась громадянська війна. Не стало ні білої армії, ні «чорного барона», а пісня Григор'єва — Покрасса продовжувала жити в нас, перетинала кордон і потрапляла в інші країни світу під назвою «Марш Червоної Армії».

Наші зарубіжні друзі на чудово мелодію радянської пісні створюють свої тексти. Так, у Польщі була створена пісня, присвячена пам'яті Гарнама, якого вбили фашисти під час робітничої демонстрації. Вона дістала назву «Говориш Гарнам».

Австрійські антифашисти назвали свою пісню «Маршем віденських робітників», а в Угорщині вона звалась «Маршем червоних резервів». Під час громадянської війни в Іспанії славнозвісна бойова радянська пісня стала похідним маршем батальйону імені В. І. Чапаєва, який входив до складу Інтернаціональної бригади, і називалась «Чапаєвська пісня».

Пісня «Красная Армия всех сильней» була однією з найулюбленіших і в роки Великої Вітчизняної війни. Вона зіграла солдатські серця, надихала воїнів на бойові ратні подвиги, кликала до перемоги. У 1944 році, коли наша армія визволяла від окупантів Північну Норвегію, нашу бойову пісню співав перший загиб норвезької армії, сформований з моряків-китобойів.

Загартована в боях пісня «Красная Армия всех сильней» і зараз в солдатському строю на почесному місці. Вона не втратила популярності і в мирні дні.

В. СЛЮСАР,
музикознавець.
м. Світловодськ.

ЗА ЧІТКОЮ СИСТЕМОЮ

Підвисоцька середня школа багата традиціями по військово-патріотичному вихованню молоді. Ось і в дні місячника оборонно-масової роботи проводили різні масові заходи. Керівник початкової військової підготовки І. Д. Писаренко і керівник 10 «А» класу О. Бевзенко організували цікаву зустріч із ветераном Великої Вітчизняної війни, колишнім військовим пілотом І. О. Мельниковим. У школі відбулися також змагання серед старшокласників з кульової стрільби. Непогані показники в Тетяні Грабової, Василя Гонтарука, Станіслава Зозулі, Оксани Плахотної, Анатолія Коренчука.

Торік червоні слідопити під керівництвом учителя історії Д. І. Фартушняка надіслали учасникам боїв у районі Підвисоцького понад 400 листів. У дні місячника пошуковці активізували свою роботу. Дмитро Іванович націлює вихованців на збирання матеріалів про воїнів військових частин, які брали участь у визволенні Новоархангельського району і Підвисоцького у березні 1944 року.

А учні молодших класів закінчують вивчення програмового матеріалу з цивільної оборони. Керівник початкової військової підготовки І. Д. Писаренко провів також заняття з цивільної оборони з учителями і техпрацівниками.

Цими днями в школі відбувся мітинг у підтримку борців за мир. Вчителі та учні школи перерахували у Фонд миру 554 карбованці.

Г. СИМОНЕНКО,
директор Підвисоцької середньої школи імені Т. Г. Шевченка. Новоархангельський район.

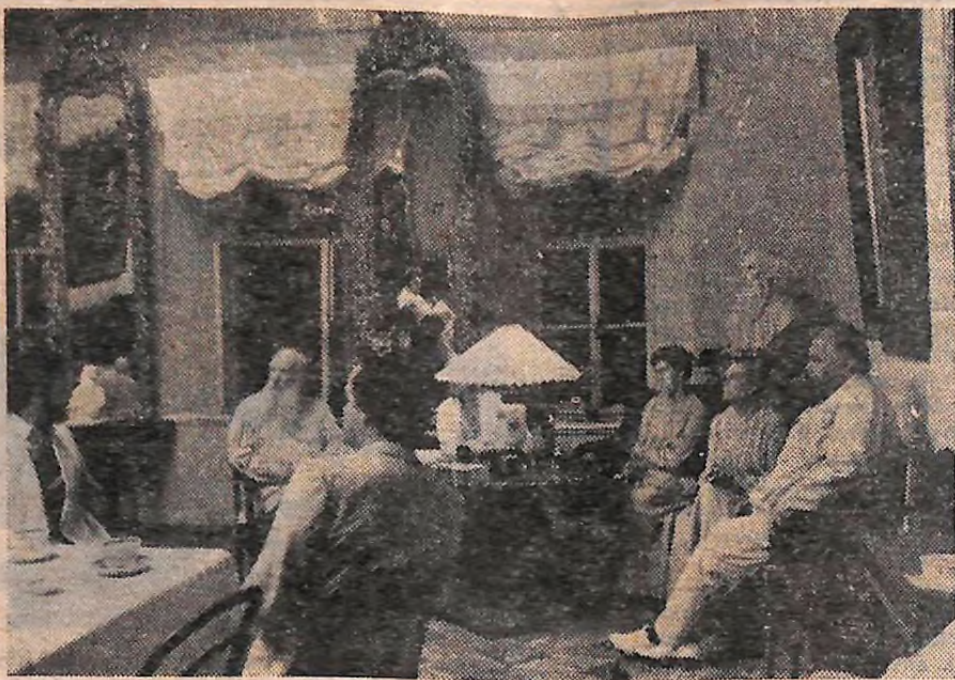
Тиждень лижника

▲ Старт за програмою Тижня лижника, що почався 19 лютого в Кіровоградському льотно-штурманському училищі цивільної авіації, проходять у два етапи. В першому, наймасовішому, на лижі стали понад 350 курсантів, з яких чимало вже виконали розрядні нормативи. Понад 120 чоловік змагаються із зимового багатоборства комплексу ГПО. Хороші результати показують курсанти Володимир Гуща, Володимир Афанасьєв.

▲ Понад 250 учнів Кіровоградського медичного училища за останні чотири дні вийшли на лижні доріжки, прокладені в парку імені Павла Морозова. Нормативи другого спортивного розряду виконали третьокursники Марія Довгалі, її товариші Микола Настусенко та Володимир Шаповалов.

▲ Вдало продумана програма лижних стартів у Гайвороні. Райспорткомітет разом із райкомом комсомолу в ці дні проводять лижний пробіг з участю ветеранів Великої Вітчизняної війни, присвячений 40-річчю визволення району від німецько-фашистських загарбників.

▲ Минулої неділі на лижні старті вийшло більше 20 тисяч жителів Світловодська. В парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка змагалися колективи фізкультури «Чайка», заводу чистих металів, вихованці дитячо-підліткових клубів, спортивні сім'ї.

НАШІ ЗЕМЛЯКИ

ПРОЙШОВ КРІЗЬ ВОГОНЬ

Днями виповнюється 70 років нашому землякові письменнику Г. А. Кареву, який нині живе в Одесі.

Народився він у с. Бежбайраки Новоукраїнського району, учасник Великої Вітчизняної війни. Член КПРС з 1943 року. Починав воювати молодшим політруком, закінчив — капітаном; нині — підполковник у відставці.

Ось що розповідає про своє життя Г. А. Карев у листі до юних читачів обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара: «Сам я закінчив у 1928 році Рівнянську семірію № 2 імені Дунаєвського (зруйнована окупантами під час війни, підбудована, тепер — школа імені І. Микитенка), вступив до Кіровоградського педагогічного технікуму,

але згодом у зв'язку з матеріальними труднощами перейшов до Аджарського сільськогосподарського технікуму — там платили стипендію і можна було заробити на селі харчів... З 1935 по 1960 рік служив у Військово-Морському Флоті СРСР, спершу рядовим, потім політпрацівником. Учасник Великої Вітчизняної війни. Після важкого поранення і довгого лікування був призначений в наркомат Військово-Морського Флоту, а потім (до кінця війни) був редактором газети військово-морського училища).

Першою самостійною книжкою Г. А. Карева була збірка віршів «Вимпел», яка вийшла у 1945 році. Знання життя моряків, очевидно визначило тематику

й наступних творів Г. А. Карева, члена Спілки письменників СРСР, автора двадцяти книг художньої прози, віршів, публіцистики. Серед них: романи «Пылающий берег», «Хлеб мой, моя вода», повісті «Синее безмолшие», «Твой сын, Одесса» та інші.

Серед наших юних читачів особливою популярністю користується книга Г. А. Карева «Шли мальчишки в огонь...», на якій дарчий напис: «Юним моїм землякам, читачам Кіровоградської обласної бібліотеки імені А. Гайдара. Хорошого вам плавання в бурхливому й прекрасному морі, котре називається життям». У книзі розповідається про оборону від фашистів Одеси і про те, як допомагали у цій боротьбі піонери. Юні підлі-

ФІЛЬМ

«ЛЕВ ТОЛСТОЙ»

МОСКВА. На Центральної кіностудії дитячих і юнацьких фільмів імені Горького режисер Сергій Герасимов закінчує зйомки кольорового двосерійного фільму «Лев Толстой». Головний оператор Сергій Філіппов, художник — постановник Олександр Попов.

У ролі Льва Толстого знімається народний артист СРСР Сергій Герасимов.

На знімку: на зйомках фільму «Лев Толстой».

Фото В. МАСТЮКОВА.

Фотохроніка ТАРС.

ПОКЛИКАННЯ —

АКТОР

У Кіровоградському обласному українському музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького відбувся творчий вечір заслуженого артиста УРСР І. В. Терентьєва. Один з провідних акторів театру, він давно здобув своєю творчістю визнання кіровоградського глядача. Цей творчий вечір став для Івана Васильовича не лише до деякої міри підсумком, але й результатом його багаторічного служіння мистецтву.

Протягом вечора, який відкрив і віс головний режисер театру, заслужений артист УРСР В. З. Савченко, шанувальники таланту І. В. Терентьєва побачили фрагменти вистав «Шельменко-денщик» Квітка-Основ'яненка, «Обочина» М. Зарудного, «Зачарований вітраж» М. Стельмаха за участю Івана Васильовича. Він читав також уривки з прозових творів радянських письменників. Всіх присутніх зачарували пісні українських та російських композиторів, українські народні пісні у виконанні Катерини Іванівни — дочки І. В. Терентьєва. У вечорі взяли участь заслужені артисти УРСР І. В. Кравцов, Н. С. Ігнат'єва, артистка театру В. А. Гладенко та інші.

Наш кор.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 9.20 — Док. телефільм «У печорській Альпі». 9.35 — Творчість народів світу. 9.05 — АВВІ-Дейка. 9.35 — 8-й тираж «Спортлото». 9.45 — Вілше хорших товарів. 10.15 — Коло читання. 11.00 — «По Кувеїту». 11.20 — По музеях і виставочних залах. Огляд. 12.00 — Док. телефільм «Автор — Георгій Федосєєв». Із циклу «Люди великої долі». 12.30 — Переможці Клуб фронтових друзів. Зустріч ветеранів 4-ї гвардійської армії. 14.00 — Сім'я і школа. Тележурнал. До 115-річчя з дня народження Н. К. Крупської. 14.30 — Новини. 14.45 — Тележурнал «Спіддружність». 15.15 — Очевидне — неймовірне. 16.15 — Вєсєда політичного оглядача Л. Вознесенського. 16.45 — Фільм — дитини. Поезія про лісового пенетни. 18.00 — 9-а студія. 19.05 — Телефільм «Невідомий Чаплін». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.45 — Пісні А. Островського. По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Концертний зал «Дружба». 10.45 — Художній фільм із субтитрами «Смак хліба». 3 серія. 12.00 — «Призначення побачення». Естрадна розважальна передача. 12.30 — «Науча і час». Мікробіологія — сільському господарству. 13.00 — Новини. 13.10 — Концерт української пісні. 13.35 — «Доброго вам здоров'я». 14.05 — Тележурнал «Шедристь». 15.05 — «Занон і ми». 16.25 — Міжнародна студія УТ. 16.55 — Е. Золя «Спіддружність Рабурдена». Виступає. 18.45 — «Скарби музею Українського». 18.00 — Антисемітизм.

19.40 — «Незабутні». І. Тобілевич (Карпенко-Карий). 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.45 — «І любов і шана». 23.15 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімн. 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим. 8.30 — Науково-популярні фільми «Хабаровський край — проблеми і рішення». «Природи віщої зміни». 9.15 — «Ранкова пошта». 9.45 — Телефільм про садоводство архітектуру (Франція). 10.15 — Міжнародні змагання з автомобільного спорту. 10.45 — Програма Узбецької студії телебачення. 12.15 — «Ідучи, оглянься!». Фільм-вистава. 14.30 — «Ми з блокади. Зі спогадів фронтових кінооператорів». Док. фільм. 15.20 — Міжнародний огляд. 15.35 — Фільм-кон-

церт «Зустріч з Марком Рейзеном». 16.25 — Телефільм «Пауль Куусберг — народний письменник Естонії». 16.50 — Так починається музика. Передача. 1. «Джерело». 18.05 — Супутник кіноглядача. 18.50 — Обговорюємо проект ЦК КПРС про шкільну реформу. 19.20 — Музичний кіоск. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Якобс ввечері... Естрадний концерт. 21.00 — «Час». 21.45 — Телефільм «Я і мої сусіди». 22.50 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. Матч за 1 і 2 місця.

НЕДІЛЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Док. телефільм «34 хвилини

про Грузію». 8.55 — Джере-ла. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — Здоров'я. 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Путівка в життя. Підсумки Всесоюзного конкурсу на кращу передачу про ПТУ. 15.10 — Клуб мандрівників. 16.10 — Новини. 16.15 — Короткометражний телефільм «Тягар». 16.45 — Народні мелодії. 17.00 — «Щоб пишати міс-том могли...» Із циклу «Впрі-шуеться на місці». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.10 — Для вас, ветерани. Муз. передача. 20.05 — Телефільм «Невідомий Чаплін». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Світ і молоді. 22.10 — Фут-

больний огляд. 22.40 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Загартуйте дитину». 10.50 — Концерт гучульського ансамблю пісні і танцю. 11.35 — «Агросек». Ділова турне-гра. 12.10 — «Компас туриста». 12.40 — Естрадні мелодії. 12.50 — Новини. 13.00 — Слава солдату. 14.00 — Грані пізнання. Нові дослідження теоретичної сучасної фізики. 14.30 — Катрусині кінозал. 15.30 — Програма «Братерство». 17.30 — Тележурнал «Сонячні ісларіети». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Продовження тележурналу «Сонячні ісларіети». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Кохана життя механіка Гаурілопа». 22.50 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку, ставай! 8.20 — Виступ оркестру російських народних інструментів Кишинівського університету ім. П. І. Леніна. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Док. телефільм «Рейс у відкриті моря». 10.00 — Концерт. 10.50 — Наука і техніка. 11.00 — У світі творчості. 12.00 — Стадіон для всіх. 12.30 — «В гостях у казми». 14.00 — Чемпіонат СРСР з хокею з м'ячем «Динамо» (Москва) — «Зорині» (Красногорськ). 2 тайм. 14.45 — Розповідають наші кореспонденти. 15.15 — Естрадний концерт. Передача з Кемерова. 15.45 — «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас». 16.45 — Телефільм «Ад'ютант його препослудителства». 4 серія. 17.55 — «Сніпос Зари Долуханова». 18.30 — Дер-жанинський Російський музей. Фільм 2. Життєпис Стародубової Руєв. 19.00 — Кубок СРСР з футболу. 1/8 фіналу. П перерви. 19.45 — Вечірній кінозал. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Продол-ження подвига шкура».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Олександрійське середнє сільське профтехучилище № 1 ПРОВОДИТЬ набір учнів

на спеціальності:

машиніст бульдозера,
скрепера, грейдера (строк
навчання — 3 місяці).

Приймають осіб, звіль-
нених у запас із лав Ра-
дянської Армії, віком до
25 років. Стипендія для
них — 85 крб. Для на-
правлених на навчання пе-
ресуваними механізованими
колоннами тресту «Кіро-
воградводбуд» провади-
ться доплата — 35 крб.;
водій автомобіля (строк
навчання — 5 місяців, сти-
пендія — 75 крб.).

Початок занять — у мі-
ру комплектування груп.

Адреса училища: Кіро-
воградська обл., м. Олек-
сандрія, Корніївське шосе,
6. Іхати автобусами
№№ 4, 4-а, 9 до зупинки
«Училище».

Дирекція.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському язика.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділі
комсомольського життя — 2-46-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолабораторії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БК 04035.

Обелі 0,5 друку арк. Індекс 81103

Зам. № 104. Тираж 59075.

Газета виходить у п'ятницю

четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.